

Kısa Rapor

Türkiye Tıp Fakülteleri Temsilcileriyle(*) Dünya Sağlık Örgütü Temsilcilerinin Katılımıyla 5-7 Aralık 1970 tarihlerinde Bursa'da yapılan Tıp Fakülteleri Arası Tıp Eğitimi Seminerinde Alınan kararlardan bazıları(**)

Dr. M. Rahmi DİRİCAN***

1. Tıp Eğitiminin amacı, öğrencileri sadece hasta tedavisi konusunda eğitmek değildir. Fakülte'deki eğitim, sağlığın korunmasını ve sağlığın sürdürülmesini nasıl sağlanacağını da ele almalıdır.
2. Geleneksel tıp eğitimi programlarında değişiklikler yapmak gerekmektedir. Bu iş yapılırken en azından şu hususlar gözönüne alınmalıdır:
 - a- Eğitim programları bu hizmetle görevlendirilen bir komite tarafından yapılmalı; ders konuları, süreleri ve dersi verecek öğretim üyeleri bu komite tarafından saptanacak şekilde yetki verilmelidir.
 - b- Tıp öncesi, temel tıp ve klinik bilimler öğretiminde genel pratisyenin gereksinim duymayaacağı bilgilerden kaçınılmalıdır.
 - c- Eğitimin başarısında, eğiticilerin eğitime verecekleri yön kadar, öğrencilerin eğilimleri de önemlidir. Bu nedenle programların yapılması ve uygulanmasında öğrencilerin görüşlerini almak yararlı olacaktır.
3. Fakülteler, öğrencilerini ülke koşullarına göre yetiştirmelidir.
4. Tıp eğitiminin verimliliğini ve etkinliğini artırmak için, tıp fakülteleri öğretim üyelerinin tıp eğitimindeki gelişmeleri izlemelerinde ve modern eğitim ve sınav yöntemlerini öğrenmelerinde büyük yarar vardır.
5. Türkiye'de tıp eğitimi geliştirmek için, fakültelerarası bir kurulun, örneğin "Türkiye Tıp Fakülteleri Öğretim ve Eğitim Birleşik Kurulu" adlı bir kurulun oluşturulmasında büyük yarar vardır.
6. Tıp fakültelerindeki eğitimin başarı ve etkinliğinde, mezunların toplumda görev alacakları yerleri seçmelerinde, fakülte'lere alınan öğrencilerin nitelikleri önemlidir. Bu nedenle, öğrenci seçme yöntemlerinin geliştirilmesine çalışılmalıdır.
7. Tıp eğitimi planlamasının başarılı olabilmesi için mezun olacak hekimlerin çalışacakları ülkedeki sağlık örgütünde kendilerinden beklenen görevler kesin olarak belirlenmiş olmalıdır.
8. En iyi şekilde eğitilmiş bir hekim dahi, aldığı görevde çalışma koşulları uygun değilse başarılı olamaz. Bu nedenle çalışma koşulları uygun duruma getirilmelidir.
9. Eğitim programlarında herhangi bir değişiklik yapıldığı zaman, bu değişiklik sürekli değerlendirilmeli ve sonuca göre gerekli düzeltmeler yapılmalıdır.

(*) İstanbul Üniversitesi Çapa ve Cerrahpaşa Tıp Fakülteleriyle Ankara, Ege, Hacettepe, Atatürk Üniversiteleri Tıp Fakültelerinin Dekanları ve her Fakülte'den temsilci olarak iki öğretim üyesi katılmıştır.

(**) Bu kararların tümü 9 Mayıs 1977 tarihinde tarafımdan çoğaltılarak o günkü öğretim üyelerinin tümüne dağıtılmıştır.

7 Ekim 1993

(***) Uludağ Ü.T.F. Halk Sağlığı A.D. Öğretim Üyesi,
Prof. Dr.